خبر

تجهیز شناورهای ناجی بوشهر به سیستم ضدخزه

عباس محمدصادقی، معاون فنی و مهندسی اداره کل بنادر و دریانوردی بوشهر با اشاره به اثرات مخرب رویش جلبک‌های دریایی روی بدنه خارجی شناورها از تجهیز پنج شناور ناجی بنادر استان به سیستم ضدخزه اولتراسونیک خبر داد و گفت: از مزیت‌های مهم این کار می‌توان به افزایش سرعت شناور، کاهش مصرف سوخت، جلوگیری از خوردگی بدنه شناور، سازگاری کامل آن با محیط زیست به دلیل عدم نیاز به مواد شیمیایی و اقتصادی و مقرون به صرفه بودن از لحاظ به حداقل رساندن هزینه تعمیرات زیرآبی، داک و نگهداری اشاره کرد.

احداث ۱۲۸ خانه برای خانواده‌های دارای ۲ معلول

رضا خواجه‌ای، مدیرکل بنیاد مسکن زنجان با بیان این‌که این بنیاد همواره تقویت جایگاه حساب ۱۰۰ را به عنوان رکن اصلی در رأس کارها و اهداف خود قرار داده است، گفت: تأمین مسکن برای اقشار محروم و کم درآمد از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است که بر همین اساس اعطای ۲۰۰ میلیارد ریال تسهیلات بلاعوض به واحدهای نیمه تمام روستایی، احداث ۱۲۸ واحد مسکونی برای خانوارهای دارای دو عضو معلول و کمک بنیاد مستضعفان و سازمان بهزیستی با اعتباری بالغ بر ۶۴ میلیارد ریال، برخی اقدامات مهم این مجموعه است.

یادداشت

رضا نقیلو | کارشناس کشاورزی

سنت، بلای جان کشاورزی صنعتی

نیاز نیست برای دانستن وضعیت کشاورزی ایران سراغ کارشناسان برویم، چون با یک نگاه ساده و سطحی هم مشخص می‌شود این صنعت همچنان به‌صورت سنتی پیش می‌رود.

در روش سنتی حاکم بر زمین‌های زراعی، سود و بهره با زحمت‌های طاقت فرسا به دست می‌آید و فقط با تغییر مدل‌های آبیاری، کشت، داشت و برداشت تغییر نژادهای نهال‌ها و روی آوردن به روش کشاورزی مدرن می‌توان تا حدودی این عقب‌ماندگی را جبران کرد. از همان روزهای نخست حضور انسان روی زمین، این موجود دوپا به‌دنبال تغییرات در عملکرد خود بوده تا بتواند محصول بهتر و بیشتری از زمین برداشت کند.

بشر در ادوار گذشته با اعمال نوآوری‌هایی در حوزه‌های مختلف شاهد تغییرات بزرگی در سبک زندگی بوده است. از اختراع ماشین بخار، ربات‌های خودکار، رایانه و دستگاه‌های حساس تشخیص و جراحی در پزشکی گرفته تا تغییرات نوین در ارتباطات و فناوری‌های رسانه‌ای، همگی زندگی را دستخوش تغییر کرده است. با این حال در ایران آنچه نسبت به سایر حوزه‌های صنعت کمتر تغییر یافته یا حداقل تغییرات آن کمتر به چشم آمده، حوزه کشاورزی بوده است.

می‌گویند علت عقب‌ماندگی بخش کشاورزی و این‌که هنوز به خودکفایی نرسیده، کمبود سرمایه، شرایط جوی نامساعد، خشکسالی‌های اخیر و سنتی عمل کردن کشاورزان است.

از طرفی تصمیماتی که برای کارآمدی این بخش و افزایش تولید باید گرفته می‌شد تا به حال صورت نگرفته که به دلیل مشکلات مدیریتی موجود در این بخش است. دیگر وقت آن رسیده تا در این حوزه به شیوه مدرن کار شود. هر چند از نظر منابع در کشور زمین کشاورزی زیاد است اما از نظر منابع آبی محدودیت‌هایی وجود دارد که باید با مجهز کردن این بخش به سیستم مکانیزاسیون، نهاده‌های پربازده و اصلاح شده، سیستم دفع آفات، آموزش و ترویج و بالا بردن سطح سواد و معلومات کشاورزان، راندمان تولید را بالا برد. یکی از جنبه‌های سرعت بخشیدن به تغییرات صنعتی در هر حوزه‌ای، دیجیتالیزه شدن آن است؛ یعنی امکان انجام کارها با سخت‌افزار و اعمال دستورات لازم با نرم‌افزارهای مربوط که این فرآیند به‌خصوص در کشورهای توسعه‌نیافته و درحال توسعه، گسترش کمی پیدا کرده است. بر اساس گزارش‌های آماری، ایران با متوسط بارندگی سالانه ۲۵۰ میلی‌متر از مناطق خشک و نیمه‌خشک محسوب می‌شود که در مقایسه با متوسط جهانی ۸۰۰ میلی‌متری کمتر از یک سوم است و تبخیر در کشور نیز ۲۱۰۰ میلی‌متر و در مقایسه با ۷۰۰ میلی‌متر متوسط جهانی، سه برابر است. ایجاد یک شبکه مدیریتی و ساماندهی حوزه‌ها و بخش‌های کشاورزی می‌تواند در آینده بسیاری از کمبودهای حقابه کشاورزان را در فصول مختلفی همچون تابستان و پاییز برطرف کند. به اعتقاد کارشناسان بخش کشاورزی، شیوه‌هایی چون بهره‌گیری از روش‌های نوین آبیاری مثل قطره‌ای و تحت فشار به جای استفاده از روش‌های سنتی، تغییر الگوی کشت، با بهره‌گیری از بذرهای دارای مقاومت بیشتر در مناطق خشک و کم آب و ضرورت تصویب طرح جمع‌آوری آب باران در کشور تدابیری است که می‌توان توسط آنها در زمینه استفاده از منابع آبی برای بخش کشاورزی مدیریتی را فراهم کرد.

در دنیای امروز، کشاورزی دیگر یک شغل ساده نیست بلکه علم است که انجام آن اصول و قواعد مشخصی دارد و دستوری و فرمایشی نیست. بسیاری از کشورهای دنیا امروز به سمت گلخانه‌های هیدروپونیکی در حرکت هستند که در این گلخانه‌ها برای کشاورزی نیازی به خاک نیست و بهره‌وری در آنها بسیار بالاست. یعنی با آب و خاک کم، بیشترین تولید را در عرصه‌های مختلف دارند.

محصولات کشاورزی گرفتار بی‌برنامگی

با این‌که ایران شانزدهمین کشور از نظر سطح زیرکشت در دنیاست
اما جزو ۲۰ کشور اول صادرکننده محصولات کشاورزی هم نیست

سجاد مرسلی | گروه ایران

در حال حاضر ایران به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده محصولات باغی در منطقه خاورمیانه شناخته می‌شود اما وقتی صحبت از صادرات به میان می‌آید، سود این بازار به جیب کشورهایی می‌رود که به جای تولید بیشتر، مدیریت برداشت و نیاز همسایگان را در دستور کار قرار داده‌اند. سیاست‌های شناور و بی‌برنامگی در میان سازمان‌ها و نهادهای بالادستی موجب شده صادرکنندگان نتوانند برای آینده کاری خود افقی روشن ترسیم کنند. مثلا سال گذشته تعهدات ارزی باعث شد بسیاری از صادرکنندگان واقعی، تمایلی به ادامه کار از خود نشان ندهند؛ از این‌رو باید سیاستی ایجاد شود که رشد و توسعه تولید، افزایش صادرات را به همراه بیاورد. درست است که ایران به عنوان کشوری کم آب، چند سال پیاپی خشکسالی‌های سختی را تجربه کرده‌است اما به نظر می‌رسد بارش‌های خوب چند سال اخیر بتواند تولید محصولات را بالا ببرد، به شرطی که مسئولان هم با یک برنامه‌ریزی درست علاوه بر تنظیم بازار داخلی در صادرات هم کمک حال کشاورزان باشند.

با این‌که هنوز هم کشاورزی به عنوان شغل اصلی بیشتر روستاییان در استان‌های مختلف ایران به شمار می‌رود اما تولیدات باغی با مخاطرات زیادی از جمله سوء مدیریت‌ها، تغییرات اقلیمی به‌ویژه سرمازدگی و کم‌آبی مواجه است که روی محصولات مختلف تاثیری معنادار می‌گذارد.

سال گذشته پسته‌های استان کرمان بالاترین سطح سرمازدگی را تجربه کرد که بازار با کمبود این محصول مواجه شد. با این حال و با این بی‌تفاوتی‌ها در مدیریت آب‌های موجود، در سال‌های آینده این کمبود آب است که بخشی از کشاورزی ایران را به چالش می‌کشد.

آمارهای درهم برهم

یکی از مشکلات اساسی در صنعت کشاورزی ایران نبود آمار و گزارش‌های دقیق از وضعیت تولید و صادرات است.

اواسط سال گذشته معاون امور باغبانی وزارت جهادکشاورزی از افزایش ۱/۷ میلیون تن تولیدات باغی در طول یک سال زراعی خبر داد و گفت: «با این افزایش، تولید محصولات باغی کشور به ۲۵ میلیون و ۷۰۰ هزار تن رسید. طبق آمارها نزدیک به ۵۰ درصد درآمد ارزی حاصل از صادرات بخش کشاورزی متعلق به بخش باغبانی است و از این میزان ۲۵ درصد مربوط به پسته است.»

با این تفاسیر اوایل امسال مرکز آمار ایران اعلام کرد بر اساس نتایج طرح آمارگیری باغداری در سال ۱۴۰۱ مقدار تولید محصولات دائمی در این سال حدود ۱۲ میلیون تن برآورد شده‌است که در مقایسه با نتایج حاصل از این طرح با دوره قبل، حدود ۸ درصد کاهش نشان می‌داد.

سال ۱۴۰۱ مساحت باغ‌ها و قلمستان‌های کشور حدود ۱/۹ میلیون هکتار برآورد شده که ۶۷ درصد آنها در ۱۰ استان اعم از کرمان، خراسان‌رضوی، فارس، آذربایجان‌غربی و شرقی، مازندران، اصفهان، یزد، سیستان و بلوچستان و زنجان قرار دارد. ضمن این‌که ۶۹ درصد آنها باغ ساده و تک‌محصولی و ۳۱ درصد باغ مخلوط و چند محصولی است و ۶۴ درصد کل تولید محصولات باغی مربوط به محصولات سیب، پرتقال و نارنگی، انگور و خرماست.

مقایسه تولید برخی محصولات کشاورزی در سال ۱۴۰۱ با سال ۱۴۰۰

پرتقال و نارنگی	سیب	انگور	خرما
۳ میلیون تن	۲ میلیون تن	۱/۴ میلیون تن	۱ میلیون تن
۹٪	۱۱٪	۲۷٪	۲۱٪
افزایش	کاهش	کاهش	کاهش
نسبت به سال قبل	نسبت به سال قبل	نسبت به سال قبل	نسبت به سال قبل

مکث

هویت‌بخشی به باغات کشور

امروزه لازمه تجارت جهانی این است که تولید شناسنامه داشته‌باشد و به همین دلیل شناسنامه‌دار کردن باغات کشور از نیازهای اساسی به شمار می‌آید. بر همین اساس قرار است برای نخستین بار باغات کشور با همکاری سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی، تشکل نظام صنفی کشاورزی و سازمان حفظ نباتات کشور شناسنامه‌دار شود.

از پسته ایران که سال‌ها انحصار بازارهای جهانی را به خود اختصاص داده‌بود، حالا فقط حرف و شعار باقی مانده‌است. بر اساس آمارها سطح باغات پسته دنیا یک میلیون هکتار است که از این مقدار ۵۱۸ هزار هکتار در ایران قرار دارد. اما تولید این محصول در واحد سطح در ایران کشورهای پیشرو تولیدکننده پسته است. آن‌طور که وزارت جهاد کشاورزی اعلام کرده متوسط تولید پسته در ایران یک تن در هکتار است و در برنامه تحولی، افزایش عملکرد تولید در واحد سطح از محوری‌ترین برنامه‌ها در بخش باغبانی این وزارتخانه عنوان شده‌است. این برنامه‌ها در شرایطی مطرح می‌شود که ما هنوز یک باغ مادری تولید نهال گواهی شده پسته در کشور نداریم. هر چند در سفر استانی رئیس‌جمهور به استان کرمان یک مصوبه با اعتبار ۴۰ میلیارد تومان برای ایجاد زیرساخت باغ مادری تولید نهال گواهی شده گرفته شد اما باید منتظر ماند تا نتیجه آن را در آینده در باغبانی کشور شاهد باشیم.

تولید قراردادی نیز می‌تواند کمک شایانی به صنعت کشاورزی کند اما لازمه رسیدن به نتیجه مطلوب دراین زمینه، همکاری سایر نهادهای ذی‌ربط با وزارت جهادکشاورزی است تا تامین کننده منابع باشند. البته در حوزه صادرات محصولات کشاورزی نیز قوانین پیچیده و دست و پاگیری وجود دارد که باید در قالب قرارگاه دیپلماسی غذایی حل شود.

درنگ

سم کشنده‌ای به نام بی‌برنامگی‌ها

اگر قرار است کشاورزی در ایران رونق پیدا کند باید برای کاشت، داشت و فرارسیدن برداشت برنامه ریزی درستی صورت گیرد. برای آگاهی از بی‌برنامگی‌ها در این حوزه می‌توان به زمان صادرات یا نحوه صادرات نظری داشته باشیم. اوایل امسال بود که صادرات پرتقال به چین خبرساز شد و گروهی معتقد بودند این کار قیمت‌های داخلی را بالا برده‌است. در همان زمان رئیس اتحادیه ملی محصولات کشاورزی در واکنش به این خبر گفت: «چین کشوری است که سیاست خود را بر توسعه صادرات تنظیم کرده به عبارت دیگر صادرات جزو اصول اولیه تجارت آنها محسوب می‌شود. از این‌رو تولید انواع محصولات از جمله کشاورزی را در دستور کار قرار داده‌است. بعد از عقد قراردادهایی بین ایران و چین، ما نیز تلاش کردیم در ازای واردات از این کشور با صادرات برخی محصولات تراز تجاری را حفظ کنیم.»

رضا نورانی با بیان این‌که می‌توان برای صادرات محصولات لبنی، پرتقال و سیب درختی به چین برنامه ریزی کنیم، ادامه داد: «بخش قابل توجهی از پرتقال تولیدی ایران از نوع تامسون است که این محصول به دلیل بیش از حد درشت بودن، نمی‌تواند در بازارهای اروپایی‌ها و حتی چین خریدار داشته‌باشد و آنها به دنبال سایزهایی معقول‌تر هستند. واریته پرتقال باید اصلاح شود و از سوی دیگر برنامه توسعه صادراتی ما باید به‌گونه‌ای تنظیم شود که برای آنها قابل قبول باشد. کالاها از کشور چین ۱۰ روزه وارد بنادر می‌شود ما نیز باید این امکانات را داشته‌باشیم که بتوانیم محصولات فسادپذیر را به این کشور ارسال کنیم تا مشکلاتی که کیوی در بازار هند داشت، دوباره تکرار نشود.» در کنار این صادرات که با انتقاداتی همراه بود، بخشی از میوه‌های ایران هم به دلیل مراعات نکردن استانداردها و به خصوص استفاده از سم و کود بیشتر، از مقاصد مختلف به سمت ایران مرجوع شدند. باید اضافه کنیم به این موارد، مشکلاتی که تعهدات ارزی برای صادرکنندگان ایجاد کرده‌است. به گفته صادرکنندگان میوه و تره‌بار، مجلس تصویب کرد صادرکنندگان محصولات فسادپذیر و میوه از تعهدات ارزی معاف شود اما گویی شورای نگهبان این مصوبه را رد کرده و این موضوع به این معناست که صادرکنندگان همچنان باید با این مشکلات دست و پنجه نرم کنند.

حل سودوکو ۴۴۹۱

۲	۹	۶	۸	۴	۷	۵	۱	۳
۸	۱	۷	۵	۶	۳	۴	۲	۹
۵	۳	۴	۹	۱	۲	۷	۸	۶
۴	۸	۹	۲	۷	۶	۳	۵	۱
۶	۵	۲	۱	۳	۸	۹	۴	۷
۱	۷	۳	۴	۵	۹	۲	۶	۸
۳	۲	۸	۶	۹	۴	۱	۷	۵
۷	۴	۵	۳	۸	۱	۶	۹	۲
۹	۶	۱	۷	۲	۵	۸	۳	۴

۷	۸	۳	۴	۱	۵	۶	۹	۲
۹	۶	۵	۲	۷	۸	۱	۴	۳
۲	۱	۴	۶	۳	۹	۵	۷	۸
۶	۴	۷	۱	۲	۳	۹	۸	۵
۵	۲	۹	۷	۸	۶	۴	۳	۱
۸	۳	۱	۹	۵	۴	۲	۶	۷
۳	۹	۶	۸	۴	۲	۷	۱	۵
۴	۷	۸	۵	۹	۱	۳	۲	۶
۱	۵	۲	۳	۶	۷	۸	۹	۴

۶	۴	۱	۵	۳	۹	۲	۸	۷
۸	۲	۷	۴	۶	۱	۳	۵	۹
۵	۳	۹	۷	۸	۲	۴	۱	۶
۴	۷	۶	۸	۲	۵	۱	۹	۳
۱	۵	۳	۹	۷	۴	۶	۲	۸
۲	۹	۸	۳	۱	۶	۵	۷	۴
۹	۸	۴	۲	۵	۳	۷	۶	۱
۷	۱	۵	۶	۴	۸	۹	۳	۲
۳	۶	۲	۱	۹	۷	۸	۴	۵

برای حل جدول اعداد باید در هر مربع کوچک‌تر ۳ در ۳ هیچ عدد تکراری وجود نداشته باشد.
همچنین هیچ عددی در یک سطر یا ستون مربع بزرگ ۹ در ۹ تکرار نشده باشد.

سودوکو ۴۴۹۲

	۸	۱				۳	۹	
۴								۱
۲				۳				۸
			۶		۴			
		۵				۴		
			۸		۵			
۱				۶				۳
۳								۷
	۲	۷				۱	۸	

	۸	۴				۲	۷	
۳								۹
۹				۸				۵
			۲		۷			
		۷				۴		
			۶		۹			
۴				۵				۳
۱								۲
	۳	۶	۸	۵	۱	۷	۴	

	۷	۸				۳	۵	
۵								۴
۶				۳				۲
			۷		۸			
		۹				۱		
			۴		۶			
۹				۲				۸
۳								۷
	۴	۶				۵	۲	

	۷	۳	۴	۱	۵	۶	۹	۲
۹								۳
۵				۸				۹
			۲		۷			
		۷				۴		
			۶		۹			
۳				۵				۴
۲								۱
	۸	۴	۵	۶	۱	۷	۳	

	۸	۴				۲	۷	
۳								۹
۹				۸				۵
			۲		۷			
		۷				۴		
			۶		۹			
۴				۵				۳
۱								۲
	۳	۶	۸	۵	۱	۷	۴	

بلایی به نام کشاورزی سنتی

بر اساس آمارهای جهانی که منتشر شده، ایران شانزدهمین کشور از نظر سطح زیرکشت در دنیا به شمار می‌رود اما حتی در فهرست ۲۰ کشور اول صادرکننده محصولات کشاورزی هم قرار ندارد.

این در حالی است که مالزی که سی‌وپنجمین کشور از نظر سطح زیرکشت است، توانسته با برنامه‌ریزی صحیح در کشاورزی و سرمایه‌گذاری، رتبه ۱۷ در صادرات را به خود اختصاص بدهد. باید بپذیریم قابلیت‌های کشاورزی ایران با توجه به وسعت و موقعیت مکانی و همچنین داشتن محصولات تقریبا انحصاری نظیر زعفران و پسته، بسیار بالاتر از مالزی است. برای یافتن علت این اتفاق نیاز نیست راه درازی برویم؛ چون پاسخ در صنعتی نشدن کشاورزی و همچنین حضور مدیران و برنامه‌ریزانی است که به کشاورزی به چشم یک صنعت پایدار و استراتژیک نگاه نمی‌کنند. کاری که آثار آن در جای‌جای بخش‌های مرتبط با کشاورزی به‌سادگی دیده می‌شود. خوب است بدانیم هلند حدود ۴۰ بار کوچک‌تر از ایران و معادل وسعت دو استان شمالی یعنی گیلان و مازندران است اما با گسترش صنعت کشاورزی خود، سالانه بیش از ۹۰ میلیارد یورو صادرات محصولات کشاورزی داشته که رقمی بسیار بیشتر از صادرات نفتی ایران و بعضی کشورهای حاشیه خلیج‌فارس است. در رتبه‌بندی جهانی، هلند رتبه صدوهجدهمین را در سطح زیرکشت دارد؛ ولی به عنوان دومین صادرکننده محصولات کشاورزی در صدر جدول، پادشاهی می‌کند.

فرصت‌های بی‌نظیر در صنعت کشاورزی

کشاورزی ایران با همه عقب‌ماندگی‌ای که دارد، درصورت توجه جدی به نوسازی و سرمایه‌گذاری و همچنین توجه به کاربست تحقیق و توسعه در این بخش، فرصت‌های بی‌نظیری نیز می‌تواند خلق کند. دکتر محمد ملک‌محمدی، کارشناس کشاورزی می‌گوید: یکی از مهم‌ترین دستاوردهای احیای کشاورزی به‌خصوص در این دوران تحریمی را می‌توان درآمد سرشار ارزی آن برای کشور دانست. همچنین درصورت موفقیت در بازسازی این صنعت می‌توان امیدوار بود تا راه برای دیگر صنایع نیز باز شود و کشور تصمیمات جدی‌تری برای ایجاد اقتصاد مستقل از نفت اتخاذ کند. احیای صنعت کشاورزی مستلزم ایجاد کارخانه‌های صنایع تبدیلی، کشت‌وصنعت‌ها و زنجیره توزیع و انتقال کالاست، که ایجاد چنین زیرساخت‌هایی باعث تولید اشتغال پایدار برای بخش کارگری و غیرکارگری می‌شود. به گفته این استاد دانشگاه، یکی از مشکلات کشور عدم جذابیت صنایع برای سرمایه‌گذاری است، که اگر صنعت کشاورزی را به طرق اصولی احیا و تبدیل به یک صنعت صادراتی کنیم، می‌توان بخشی از سرمایه‌های موجود در جامعه را به سمت کشاورزی جذب کرد. ملک‌محمدی تصریح می‌کند: براساس آمارهای وزارت جهادکشاورزی، بیش از ۹۰ درصد آب شیرین مصرفی، مربوط به بخش کشاورزی است که با استفاده از روش‌های نوین آبیاری می‌توان آن را به مقدار قابل توجهی کاهش داد. با توجه به اهداف بلندمدت دولت‌های بعد از انقلاب اسلامی برای ایجاد اقتصاد مستقل از نفت و وضعیت تحریمی و ارزی بحرانی امروز کشور براساس پیشینه تاریخی صنعت کشاورزی و تجارت محصولات آن در ایران و همچنین قابلیت‌های موجود در کشور از جهت منابع آب، سطح قابل‌کشت، نیروی کار و برخورداری کشور از منابع انرژی که همه اینها باعث بالا رفتن مزیت رقابتی محصولات ایرانی می‌شود، به‌نظر می‌رسد احیای صنعت کشاورزی یکی از راه‌های عملیاتی برای ایجاد اقتصاد مستقل از نفت و برون‌رفت از مشکلات تحریمی و ارزی کشور باشد.